

ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ Βιλμορέν προέβη εἰς λαμπράς ἐξ ἀνθεών διακόσμους ἐν πάσαις τοῖς Παγκοσμίοις ἔκθέσεσιν ἐπὶ 25 καὶ ἐπέκεινα ἔτη λέγεται δὲ ὅτι ἀγωνίζεται ἥδη νὰ ὑπερβῇ πάσας τὰς προηγουμένας αὐτοῦ προσπαθείας.

Ἡ Ἀτμοπλοϊκὴ Ἐταιρία Cunard ἔζητησε χῶρον ἐν τῷ τοῦ ναυτικοῦ τυμάτι, ἵνα ἔκθεση σειράν σχεδίων, ἀναπτυσσόντων τὴν ταχύτητα τῶν τὸν Όχεανὸν διασχίζοντων σκαφῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς θαλασσοκανέντου ναυσιπλοΐας.

Ἡ πόλις τῆς Φιλαδελφείας θὰ προσθέτῃ εἰς τὰ τῆς Πενσυλβανίας ἔκθέματα ἐκλεκτὴν συλλογὴν ἱστορικῶν κειμηλίων.

Ἔσπανικὴ λέσχη διωργανώθη ὑπὸ πολλῶν γυναικῶν τοῦ Σικάγου διμιλούσῶν τὴν ἐσπανικήν. Σκοπὸς τῆς λέσχης ταύτης εἶναι νὰ καταστήσωσιν εὐχάριστον ὑπὸ πάσαν ἔποιν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐσπανῶν ἐπισκεπτριῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν διὰ τῆς εἰς αὐτὰς παροχῆς ὁδηγῶν καὶ ἐρμηνέων καὶ διὰ μερίμνης ἐν γένει ὑπὲρ τῆς ἀναπαυτικῆς αὐτῶν καὶ τερπνῆς διαμονῆς ἐν Σικάγῳ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἔγκαινίων τῶν οἰκοδομῶν τῆς Ἐκθέσεως δέκα ἰδεάτεραι ἀμαξοστοιχίαι τεθῆσανται εἰς κίνησιν ἀπὸ Νέας Ὑπερκης κατὰ διαλειμματα δέκα λεπτῶν μετὰ λαμπροῦ δὲ διακόσμου καὶ μουσικῆς. Πρὸς τούτοις ἐν Νέᾳ Ὑόρκη σκοπεῖται πρὸ τῆς θριαμβευτικῆς ταύτης ἀναχωρήσεως τῶν ἀμαξοστοιχῶν καὶ μετ' αὐτὴν ἡ τέλεσις ἐπιβλητικῶν τελετῶν πρὸς μνήμην τοῦ γεγονότος. Αἱ τελεταὶ αὗται περιλαμβάνουσι καὶ ἀστικὴν καὶ βιομηχανικὴν πομπήν, παριστῶσαι τὴν νεωτέραν πρόσδον, ἐπέραν πομπὴν παριστῶσαι τὴν ἀπόβασιν τοῦ Κολομβοῦ καὶ ἐστορικὰς σκηνὰς τοῦ βίου αὐτοῦ, τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντος τοῦ Κολομβοῦ ἐν τῷ Κεντρικῷ "Ἄλσει, μεγαλοπεπέλες συμπόσιον καὶ ὄρχησις. Προέχοντες πολλὰ τὰς Νέας Ὑόρκης, περιλαμβάνοντες μέλη ἐσπανικῶν καὶ ἴταλικῶν ἑταῖριῶν, τελειοποιοῦσι τὰ σχετικὰ τριδιά.

Νεαρὸς παῖς, υἱὸς τοῦ ἔκδότου τῆς Σημαίας τῆς Φλωρίδος, παρασκευάζει διὰ τὴν ἔκθεσιν πίνακα τοῦ ἐπὶ δρόσου φαίνεται χάρτης, ἐν ᾧ δὲ ἐντειμένων ιδίων τεμαχίων ἐπιτοπίου ζύλου τῆς Φλωρίδος θὰ παρίσταται ἐκάστη χώρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ ἐν τῇ διευθύνσει ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν προτίθεται νὰ ἴδεται πλησίον τοῦ κτερίου τῶν γυναικῶν κατάστημα διὰ παῖδες ἢ σκηνὴν κοσνῆς ἀναπαύσεως διὰ μητέρας καὶ παῖδας. Ἡ διὰ τὸ ἴδρυμα τούτῳ διαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 28,000 δολαρίων, ἡ δὲ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ τοιαύτη εἰς 10,000 δολαρίων, σκοπεῖται δὲ ἡ συλλογὴ τῶν ποσῶν τούτων διὰ συνδρούσην. Πιστεύεται ὅτι τοιοῦτο τὸ ἴδρυμα ἐν διαφοροῖς δύνανται νὰ ἔχει διάφορες καὶ νὰ περιθύλπωνται, καθηγητὴν στιγμὴν οἱ γονεῖς αὐτῶν ἐπισκέπτωνται τὰ διάφορα τμήματα τῆς ἔκθεσεως, θὲτοποίηση; καὶ μέγα εὐεργέτημα.

Ἐπιγειρήματα διὰ τοῦ μέτρου τοῦ νὰ εἰρίσχηται ἀνοικτὴ ἡ Ἐκθεσις κατὰ τὰς κυριακὰς ἢ κατὰ αὐτοῦ γίνονται δεκτὰ ὑπὸ τῆς Εθνικῆς ἐπιτροπῆς τῇ 24/6 ὁκτωβρίου.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ Ἐταιρία θὰ ἔκθεση ἀντίτυπα τῆς Βίβλου ἐν περδικοστίαις διαφόροις γλώσσαις.

Ἐν τῶν μάλιστα ἐνδιαφερόντων ἐκ θεμάτων τῆς βρετανικῆς ἐν τῇ τοῦ Σικάγου ἔκθεσις ἐπιτροπῆς ἔσται πίνακις ἐν μεγάλῃ κλίμακι, δεικνύων τὰς ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ ὑπὸ "Ἀγγλων γενομένας ἀνακαλύψεις. Μολονότι δὲ Κολομβος ἀνεκάλυψε τὰς δυτικὰς Ἰνδίας ἡ τιμὴ τῆς πρώτης ὁψεως τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου φαίνεται ὀφειλομένη εἰς τὸν Σεβαστιανὸν Κάμποτ ἢ δὲ σειρά τῶν μετέπειτα ὄνομάτων ἄγγλων ἔξερενητῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι μακροτάτη καὶ διάσημα περιλαμβάνει πρόσωπα, ως τὸν Ράλεϊ, τὸν σίρ Χαμφρεϋ Γκλίμπερτ, τὸν σίρ Χιούγκ Γουέλλοουμπάνη, τὸν Φόρμπισαρ, τὸν Δαίηνης, Οὔδσωνα, Μπάρφιτ (IZ' αιών), Σκορμπούπαϊ καὶ Κούκ (IH' αιών). τὸ δὲ ἔργον, οὐτενός οὐτοις κατήρξαντο, συνεγίσθη κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα ὑπὸ τῶν Ρός, Πάρρου, Φραγκλίνου, Κόλλιντον, Μακλούρ, Μάκ Κλίντον, Νάιφες καὶ Μάρκεμ. Ἐκ τούτου καταρρίπτεται διὰ πολλὴν ὑπάρχει 300 πρὸς καταρτισμὸν χάρτου, οἷος δὲ σχεδιαζόμενος.

ΤΑ “ΦΑΣΜΑΤΑ”.

Τὸ πό τὸν ἀνωτέρῳ τίτλῳ ἐγένοντο ἐσχάτως ἀποκαλύπτεις τινὲς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρόσωπα, ἀγνωστα μὲν καὶ ἀφανῆ, ικανὴν δύμας κατέχοντα τὴν πρόσης παραγωγὴν τοιούτου ἢ τοῦ φιλολογικοῦ ἔργου ικανότητα, ἀναγκάζονται ἐλλείψει τοῦ ἀκτινοβόλου ὄντος συγγραφέως τοῦ συρμοῦ (λαν δυνάμεθα νὰ καλέσωμεν οὕτω τὸν αὐτει *à la mode*), ἢ νὰ καταρτίζωσι συλλογὴν τῶν κατὰ διαδεκάδας ἐπιπρόστιθεμένων ἀλλήλωνς χειρογράφων αὐτῶν ἢ νὰ καθύποτάσσωσι τὴν μετρίαν ἐστὸ φιλολογικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ παραγωγικότητα εἰς τὴν φίμην ἄλλου—πολλάκις φίμην μόνον κτηδαμένου—καὶ ἀποδιάνωσιν οὕτως ἐρματα τῆς τοῦ δημοσίου προδιάψεως. Ἰδού τι ἀναφέρεται.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει μυθώδης ἀριθμὸς ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Οἱ τῆς φήμης συγγραφέως δύμας ἀπόλαύσοντες, καταπεπονημένοι ἐκ τῆς ἐργασίας, δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς πάσας τὰς διαβιθαζούμενας αὐτοῖς αἰτήσεις. Τί λοιπὸν πράττουσιν; Προσκαλοῦσιν ἐν «φάσμα», ἵτοι ἔνα ἢ πλειστέρους νέους ἀγαθῆς θελήσεως, ἀφανεῖς δύμας καὶ ἀγνώστους, οἵτινες, ἀδυνατοῦντες νὰ διαθέσωσι τὰς ιδίας αὐτῶν συγγραφές, εἰσὶν ἔτοιμοι εἰς δημοσίευσιν τῶν ἔργων αὐτῶν ὑπὸ τὸ δόνομα ἄλλου ἀντὶ ἐντίμου ἀμοιβῆς.

Εἰς τῶν νέων τούτων (τῶν φασμάτων, ὡς καλοῦνται) παρέσχεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Tit-Bits» λίγα περιέργους πληροφορίας περὶ τε ἐκεῖτο καὶ τῶν ἐν τῷ φασματικῷ τούτῳ ἔργων συναδέλφων αὐτοῦ.

Αἱ σχιαὶ αἱ αἴται τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐπαξίωσι ἀνταμείβονται.

“Αγνωστος συγγραφέως πλείονα ωφελεῖται, διετιθέμενος τὸν καλαμὸν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπηρεσίαν πεφημισμένου μυθιστοριογράφου, παρὰ δέσα θὲτορίζετο ἀν δὲ εὐθείας εἰς τὸν ἔκδοτην ἀπετείνετο.

“Ο διασημός συγγραφέως, ὅστις θὰ κερδίσῃ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως ἔργου τινὸς 500 λίρας στερλίνας (ἵτοι 12,500 φράγκων) παραδίδωσι τὰς 200 λίρας στερλίνας (ἵτοι 5,000 φράγκων) εἰς τὸν ἀφανῆ αὐτοῦ συνεργάτην, ἐνῷ ἂν δὲ τελευταῖς οὕτως ἐδημοσίευε τὸ αὐτὸν ἔργον ὑπὸ τὸ ίδιον αὐτοῦ δόνομα θὰ ἔκρδαινε κατ' ἀνώτατον δρον 100 λίρας στερλίνας (ἵτοι 2500 φράγκων).

«Πλῆρες λοιπὸν ἔχομεν συμφέρον νὰ ἔχουμενοι συγγραφέων τὰς δημοσιεύσεως τοῦ τρόπου τὸν ἀπόρρητον, — λέγει ὁ συντάκτης τοῦ «Tit-Bits». «Ἐνιοι τῶν συγγραφέων, ὑπὲρ ὧν εἰργάσθην μοὶ ἐδίδον τὸν σκελετὸν τοῦ μυθιστορίματος ἢ ἄλλου παραπληθίου ἔργου, ὑπερ φύσης ὡστε ἀπέμενεν εἰς ἔμε νὰ προσθέσω τὸν ἀπαίτουμενον διάκοσμον.

«Ἄλλοι μοὶ ἐπέτρεπον νὰ ἔνεργήσω κατὰ βούλησιν, δημερούμενη δηλοντί νὰ παραδώσω ἀριθμόν τινας γραμμῶν της σελίδων καὶ νὰ εἴρω δηδιος τὸν τίτλον καὶ τὸν μύθον τοῦ μυθιστορίματος. Συγγραφέως, ἡ φήμη τοῦ δρόπου στερρῶς εἶναι πεπαγιωμένη δύναται νὰ πράξῃ τὰ πάντα· οὕτω, τὸ φασμάτων ἔχει ἀνάγκην νὰ βασανίζῃ τὸν ἔγκεφαλον τοῦ τρόπου τὸν τίτλον καὶ δύναται νὰ παραγάγῃ εἰς φῶς ὑπὸ τὸ δόνομα τοῦ πάτρωνος αὐτοῦ ἔργα, φρούδα τὸν γαρακῆρα, ἀτινα οὐδέποτε ίδιοντα νὰ σκερθῇ διὰ τοῦ κατώρθου νὰ διαβάλλῃ εἰς ἔκδοτην πρὸς ἔκδοσιν, ἢ δὲ ίδιος δημερούμενη τὰς γειρόγραφας αὐτοῦ».

Φάσμα τι διηγεῖται διὰ λαβόν ἐντολὴν ὑπὸ γνωστοτάτου συγγραφέως νὰ καταρτίσῃ ἔργον, ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως πρὸς ἔξαντλησιν ήμεσίας δωδεκάδος γειρόγραφων, ἀποτελουμένων τὰ πρῶτα αὐτῶν δοκίμια, ἀτινα εἰγον τελέσει τὸν κύκλον πάντων τῶν ἔκδοτῶν τοῦ Λονδίνου, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς. «Αρθρον, διὰ τοῦ ἔκδοτην στήλην τοῦ δρόπου διευθύνης ἐφημερίδος ίρνήθη νὰ πληρώσῃ δέκα σελλίνια, κοσμηθὲν ἀπαξιδιό τοῦ τρόπου τὸν δόνομάτος τοῦ συγγραφέως τῆς ἐποχῆς, ἐπρωμήθευσεν εἰς τὸν γράφωντα αὐτὸς 75 φράγκων διὰ τοῦ ἔκδοτην στήλην ὁ συγγραφέως ἔχατελιπε τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀμοιβῆς εἰς τὴν σχιάν αὐτοῦ, ἡτις ὡφελήθη ἐπαρκῶς διὰ τοῦ μέσου τούτου.

Οἱ μεγάλοι μυθιστοριογράφοι, οἵτινες καταρτίσουσιν εἰς τὰ ταπεινὰ ταῦτα μέσα θεωροῦσι τὸ ἐκ τούτων κέρδος αὐτῶν ὡς δύως θε-

μιτόν, δύνατε ή πληρωμούμενη ἀνωτέρα τιμή πληρούνται διεύ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ὅπερ τὸ δημοσίευμά τους ζηγον φέρει. Οἱ ἄγγελοι δὲ ἔκδιται οὐδαμαντὶς ἀγνοοῦσι τὴν ὑπαρξίην τῶν φασμάτων, ἀλλὰ προτιμῶσι νὲ καλλύψωσι διὰ χρυσοῦ τὸ εἰδώλων τῆς θυμέρας, ὅπερ προκαλεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδιδομένων ἀντιτύπων καὶ τὸν τριπλασιασμὸν τῆς πικλήσεως τῶν τόμων η ν' ἀναλαβὼτι τὴν εὐθύνην τοῦ παρουσιάσαι εἰς τὸ δημόσιον νεοφωτιστού.

Τὸ φάσμα. ὅπερ ἀποκαλύπτει; μήν τὸ ἀπόρρητον τοῦ ἀπιθέου παραγωγικοῦ πλούτου ἐνίων συγγραφέων, εὑρίσκει ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει τὸ ἀξιοκατάκοιτον ἐν τῇ συνηθείᾳ ταύτῃ, τοῦ δημοσίου ποσῶς μὴ ἀδικουμένου, ἐνών ταύτοχρόνως ὁ ἔκδότης, ὁ κατὰ φαντασίαν συγγραφεὺς καὶ ὁ πραγματικὸς τοιοῦτος ἀγευρίσκουσιν ἔκαστος τὸν ἕστιν λογαριασμὸν ἐν τῷ συστήματι τούτῳ.

«Δέν είναι πολλῷ προτιμώτερον διά τὸν ἀναγνώστην — παρατηρεῖ τὸ ἀνωτέρῳ φύσιμα — νὰ γοργηθῇ αὐτῷ ὅπο δύνειον ὄνομα ἔργον εὔσυνειδήτως συντελεσθὲν ὥπο ἀφανοῦς καὶ ἀγνώστου ἢ τὰ συνονόματα ἐξείνα, τὰ καλλιτεχνικὸν μόνον φέροντα ἐπίχρισμα καὶ προερχόμενα ἐκ τοῦ καλλίμου ἀπομωρανθεισῶν διατημοτήτων; »

Ἐν τούτοις δυσχερέστατον θάγητο εἰς τὸν Γεωργίον "Ελιόπ. γ., τὸν Θακεράχην ἢ ἄλλον νῦν καταστήσασιν ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ δημοσίου τὸ ὕφασμα ἀρχαρίου ἀντὶ τοῦ ιδίου αἵτῶν τοιούτου· ἡ τῶν φασμάτων ἐπιτυχία ἀποτελεῖ ῥάξ γε σημεῖον παρακμῆς τῶν ἄγγλων συγγραφέων τῆς ἡμέρας ή ἀπόδειξιν ὅτι ἡ φιλολογικὴ καλαιτητησία τοῦ δημοσίου κατέπεσεν; Οὔτε τὸ ἐν συμβαίνει πιθανῶς οὔτε τὸ ἄλλο.

“Τάπέριούσι — λέγει τὸ ἐνταῦθα μηδημονόμενον φάσμα — πολλοὶ συγγραφεῖς περὶ μειράνειν, οἵτινες θὲ παρατίμων νὰ κοπῇ αὐτῶν ἵχεῖρ, νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ὑπὸ τὸ σὸν μαρτύριον καὶ τὴν ιδίαν ὑπογραφὴν δημοσίευσιν καὶ μιᾶς γραμμῆς μὴ ὑπὸ αὐτῶν γρατείσης, ὃν τρόπον καὶ πολλοὶ ὑπάρχουσιν ἔκδοται, οἵτινες οὐδεμίαν θέλουσι νὰ ἔχωσι σχέσιν μετὰ διατημοτήτων, περὶ ὧν ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι διατηροῦσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν σχέσις, πιλλαπλασιαζόμενας τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιτίθεντων».

Τέλος κύρτικα ταῦτα τὰ φάσματα δὲν πρέπει ποτῶς νὰ θεωρῶνται θύματα ἐκμεταλλεύσεως.

* Ήδυνάμην νὰ μνημονεύσω ἵμιεις· ας δωδεκάδος μεγιστάνων τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου — γράψει: ὁ συνεργάτης τοῦ Tīl-Bīls—οἵτινες κατέγραψαν τοῦ φιλολογικοῦ σταδίου διὰ τῶν μετριοφρούνην ἀποπνεύστων τοῦτων ἔργων. Πάντα τὰ φάσματα τὸν αὐτὸν ἐπιδιώκουσι σκοπόν: νὰ ἀνέλθωτιν ἡμέραν τινὶ εἰς τὴν πρώτην τάξιν· ἀν δὲ εὐκαιρίδεσιν ἐμπορικοῦ πνεύματος καὶ ἐν λαθῷσι τὸν κόπον νὰ μελετήσωτι τὰ τεγχηματα τῶν πατρώνων αἴτῶν ὕστε νὰ ἐπιτύχωσι τοι; Ιδίας αἴτῶν ἐπικρατήσεως — μήπως δὲ ἵνα ρε καὶ μαζὶ δὲν ἀπέβη γρητιμωτέρα τῆς ἴκανότητος — οὐδὲν ὑπάρχει τὸ παρακωλύον ἵνα καὶ αὐτοὶ οἵτοι ἀνέλθωσιν εἰς τὴν δόξαν καὶ γρητιμοποιήσωσιν ἐν τῷ μέρει διόλοκληρον λεγεῖν τοις μαζὶ τοι, πρὸς ὃν παρέσχυστον ὥρελέϊς».

И АЕУТЕРА МНТНР

ДІМГИМА.

(Συνέγεια· οἱς προηγούμενον ἀριθμόν).

— Κλαύσε μαζή μου, είπεν ή 'Οδίλη, τείνουσα αυτῷ τὴν χειρά. Παῦσε νὰ βιάζῃς τὸν ἔαυτόν σου, νιέ μου! Ριψον τὸ πρωτεῖον τῆς ἀδιαφορίας τὸ ὅποιον δύναται ν' ἀπατήσῃ καὶ ἔκεινους οἱ ὅποιοι σὲ ἀγαπῶσι πολὺ. "Εσο εὐγενής νέος καὶ εἰλικρινής μετά τῶν ἀδυνατιῶν σου, αἴτινες εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἥλικιας καὶ τῶν ἡρωισμῶν οἱ ὅποιοι είναι ἀνώτεροι.

— Δέν δύναμαι! ἀπήντησεν ὁ Ἐδμύνδος, κρύπτων τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐντὸς τῶν χειρῶν τῆς μητρός, αἴτινες προσέφερον αὐτῷ καταφύγιον. Ἔχω σύνάγκην νὰ ἀγαπῶμαι καὶ ἔδθ δέν μὲ ἀγαποῦν ἀρκούντως.

— Ἀγνώστων! εἴπε χαρηλοφώνως ή δευτέρα μήτηρ

- Ναί, σεις μέν ἀγαπάτε, ἀλλ' οἱ ἄλλοι! Ἡξέρετε, μητέρα,
νομίζω δτι ἀγαπῶν σας, ἔχασα μέρος τῆς ἀγάπης τὴν ὄποιαν
ἥσθινόμην πρὸς τοὺς ἄλλους...

— Είσαι πολὺ ἀποκλειστικός! ὑπέλαβεν ἡ κ. Ριχάρδου μετά
την δύναμη της Βρετανίας στην Κύπρονταν στην Ελλάς την αρχή

τινος μελαγχολίας. Σύ παρημέλησες τους ἄλλους, 'Εδμόνδε!...
— 'Ανχραντίστολως... ἀλλ' ἐὰν ἀποτύχω κανείς, ἔκτος ύμων,
δὲν θὰ με λυπηθῇ.

Καθόπερ οι ἐπονέται τῶν ἐξετάζεων ἐπλυσίας ἡ Ἐδμόνδος

Καυσούν ή εκείνη τών εξετάσεων επληστικέν το Εμβρύον
ήσθένετο αύξενουσαν τὴν ταραχὴν αὐτοῦ. Ἡ μεγίστη αὐτοῦ ὑπε-
ρηφόρεια καθίστα αὐτῷ ἐπίπονον τὴν διατύπωσιν τῆς δοκιμασίας.
Ανηκεν εἰς ἐκείνους οἱ ὄποιοι χάρονται τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης
ὅταν ἔρωτῶνται, καὶ τε εἰσὶν εἰς ἡχρὸν προπαρεκευασμένοι. Ὁ
τρόδυος μὴ δὲν ἡζεύῃ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἔρωτήσεις παρέλυεν
αὐτὸν προκαταβολικῶς.

Τῇ προτεραίᾳ τῆς ὡρισμένης ἡμέρας, ἡ κ. Βρίς, ἔσχε τὴν ἀπογόνη ιδέαν ν' ἀπευθύνῃ αὐτῷ ἐπιτιμησιν.

— 'Ελπίζω δτι θὰ ἐπιτύχης, εἰπεν αὐτῷ, διότι ἔαν ἀπορρι-
φθῆς θὰ προξενήσῃς εἰς ἐμὲ προσωπικῶς λύπην μεγαλειτέραν
παρὰ εἰς πάντα ἄλλον τῶν συγγενῶν σου. 'Εννοώ τώρα δτι δέν
διηύθυνον καλῶς τὰς ἀρχὰς τῶν σπουδῶν σου καὶ δτι, κατὰ συνέ-
πειαν, εἴμαι υπεύθυνος ἐν τινι μέτρῳ διὰ τὰ σφλιματά σου. 'Αφ'
δτοῦ δῆμος ἐπέρχεταις εἰς χειρας ἐμπειροτέρας, θὰ εἶχες τὸν κατόρον
καὶ τὴν περίστασιν νὰ τροποποιήσεις τὸν γραπτῆρά σου καὶ νὰ
κάψης καλάς σπουδάς. Φθορούμαι πολὺ μήπως δέν ἔχωμες οὔτε
τὸ ἔν, οὔτε τὸ ἄλλο. Αλλεῖς ύπό σημείωσιν δτι ἔαν ἀποτύχης τὸ
αἰσχος θὰ ἀντανκαλῆ ἐπ' ἐμοῦ μῆλλον παρὰ ἐπὶ σου, ὅπερ δῆμος
δέν θὰ είναι ἔξ ολοκλήρου δίκαιον.

Διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ λύγου τῆς τούτου μέρος τῆς πραγματικῆς αὐστηρότητος, ή κ. Βρίσις ἡσπάσατο τρυφερῶς τὸν ἔγγονον αὐτῆς, στις ἀπειρύθη εἰτα εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτοῦ ἔνθα διηλθεν ἀγωνιώδην νύκτα. Η Ὀδίλη ἡθέλησε νὰ ὑπάρῃ εἰς τὸν κοιτῶνά του καὶ τὸν ἐνθρούνη, ὁ Ριχάρδος ὅμως ἐκράτησεν αὐτὴν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὑπέθεσεν ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπεκοιμήθη καὶ ἐπομένως δὲν ἡθέλησε νὰ κινδυνεύσῃ νὰ τὸν ἀφυπνίσῃ, ἐάν τυχὸν ἐκοιμῆτο.

Τοιουτοτρύπως προετοιμασθείς ὁ Ἐδμόνδος ἐπάρουσιάσθη εἰς τὰς γραπτὰς ἔξετάσεις. Τὸ πρόβλημα, ὅπερ ἔτυχεν αὐτῷ νῦν λύση, ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ συνεταυτίσθη πρὸς ἑτερον, ἐπομένως συνέχεεν αὐτὰ καὶ τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὸ γ' ἀποστολήθη.

— Τὸν ἀπέριψαν, εἰπεν ὁ Ριχάρδος, καὶ, ὅπερ χειρον, τὸ

Πάπας μου σίτην ἡ Κύδιοντας τοι δεκτόντων

— Πάλι μου, ειπεν ο ήρωας, σας ορκίζουμαι...
Ο Ριχάρδος δικ χειρονομίας ἐπέβαλεν αὐτῷ σιγήν.
— Τό έκαρες ἐπίτηδες, ἐπανέλαβεν. 'Αλλὰ τοῦτο δὲν μ' ἔκ-

πλήσσει διότι μοι τὸ εἶχε προαγγεῖλαι! — Ἐγώ; ὑπέλαβεν ὁ διστυχῆς παῖς ὥχριῶν.

— Ναι, σύ, καθ' ἡν̄ ἡμέραν σὲ ἡπείλουν διὰ τῆς ἐν τῇ σχολῇ πειθαρχίας. Νομίζω νὰ μὴ τὸ ἔλησμόν της. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐπιστέγασμα ἀνατροφῆς κακῶς γενομένης... Εὰν εἶται δυστυχής,

κανένα δὲν πρέπει νὰ αιτισθῇ διότι τὸ ήθέλησες σὺ μόνος σου !
 Ο Ἐδμόνδος ἡσθάνετο τὸ ἔδαφος κινούμενον ὑπὸ τοὺς πόδας του. Τί δὲν θὰ ἔλεγεν ἐὰν ηδύνατο νὰ ἐκφράσῃ τὰς ιδέας του ! Πλὴν διώσας τῆς δυσχερείας, ἦν πάντοτε ἐδοκίμασε διὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὰ αισθήματά του, ἢ ἀδικος κατέκρισις, ἢ βερύνουσα νῦν αὐτόν, ἐπέβαλλε τὴν σιγὴν εἰς τὴν ὑπερφανίαν αὐτοῦ. Υπέφε-